

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Р1 79/2021
25.02.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Слађане Накић Момировић, председника већа, Добриле Страјина и Марине Милановић, чланова већа, у парници тужиоца „РАЧУНОВОДСТВО ПАНЧЕВО“ Д.О.О. из Панчева, чији је пуномоћник Ђорђе Папулић, адвокат из ..., против туженог Града Панчева, чији је заступник Градско правобранилаштво из Панчева, ради утврђења права својине на непокретности, одлучујући о сукобу стварне надлежности између Привредног суда у Панчеву и Основног суда у Панчеву, на седници одржаној 25.02.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

За поступање у овом предмету, **СТВАРНО ЈЕ НАДЛЕЖАН** Основни суд у Панчеву.

Образложење

Основни суд у Панчеву, решењем П 1399/20 од 17.11.2020. године, огласио се стварно ненадлежним за поступање у овом предмету и одлучио да по правноснажности решења списе предмета уступи Привредном суду у Панчеву, као стварно и месно надлежном суду за поступање у овом предмету. У образложењу је указао да се у конкретној ситуацији ради о парници која се води између тужиоца и туженог који није привредни субјект, али да је спор између тужиоца и туженог настао у обављању делатности тужиоца закључењем уговора, због чега је стварно надлежан Привредни суд у Панчеву за поступање у овом предмету, на основу одредбе члана 25. став 1. тачка 1. Закона о уређењу судова.

Привредни суд у Панчеву, није прихватио стварну надлежност, већ је уз допис П 256/2020 од 01.02.2021. године, списе предмета доставио Врховном касационом суду, ради одлучивања о сукобу стварне надлежности између судова разне врсте. У образложењу је указао, да сматра да спор између тужиоца као привредног субјекта и туженог као правног лица није настао у обављању делатности тужиоца као привредног субјекта, због чега је за поступање у овом предмету стварно надлежан Основни суд у Панчеву.

Врховни касациони суд је одлучујући о сукобу стварне надлежности на основу одредбе члана 22. став 2. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11, 49/13 - УС, 74/13 - УС, 55/14, 87/18 и 18/20), а у вези одредбе члана 30. став 2. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“, бр. 116/08, 104/09, 101/10, 31/11, 78/11, 101/11, 101/13, 40/15, 106/15, 13/16, 108/16, 113/17, 65/18 - УС, 87/18 и

88/18 - УС), утврдио да је за поступање у овом предмету стварно надлежан Основни суд у Панчеву.

Тужба је поднета 13.11.2020. године. У тужби је наведена вредност предмета спора у износу од 3.500.000,00 динара. Предмет тужбеног захтева је да се утврди да је тужилац на основу Уговора број ...закљученог 27.10.2006. године са ЈП „Општинска стамбена јединица“ Панчево, Ов .../... од 02.11.2006. године и Потврде ЈП „ГСА“ Панчево од 21.07.2020. године стекао право својине са уделом 1/1 на стану број ..., површине 51 м² у вишепородичној стамбеној згради у ..., улица ... број ..., изграђене на катастарској парцели број .../..., уписаној у лист непокретности број .... за КО ..., а што је тужени дужан да призна и трпи да се тужилац по правноснажности пресуде упише у РГЗ за катастар непокретности са правом својине.

Одредбом члана 25. став 1. тачка 1. Закона о уређењу судова, је прописано да, привредни суд у првом степену суди у споровима између домаћих и страних привредних друштава, предузећа, задруга и предузетника и њихових асоцијација (привредни субјекти), у споровима који настану између привредних субјеката и других правних лица у обављању делатности привредних субјеката, као и кад је у наведеним споровима једна од странака физичко лице ако је са странком у односу материјалног супарничарства.

У овој парници нису испуњени субјективни услови за заснивање стварне надлежности привредног суда из одредби члана 25. став 1. тачка 1. Закона о уређењу судова, с обзиром на то да је тужени правно лице, а не привредно друштво. Затим, како је предмет тужбеног захтева утврђење права својине на стану, нису испуњени ни објективни услови за заснивање стварне надлежности привредног суда из одредбе члана 25. став 1. тачка 1. Закона о уређењу судова, с обзиром на то да се не ради о спору који је настао између тужиоца као привредног субјекта и туженог, као правног лица у обављању делатности привредног субјекта.

Дакле, за даље поступање у овом предмету стварно је надлежан Основни суд у Панчеву, на основу одредбе члана 22. став 2. Закона о уређењу судова.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу одредбе члана 22. став 2. ЗПП, одлучио као у изреци.

**Председник већа – судија
Слађана Накић Момировић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић